

РЕШЕНИЕ

№ 10131

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ.
КОСТАДИНОВА-М.А**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-М.А**
Гражданско дело № 20231110103605 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК

Образувано е предявен на 24.01.2023. от Г. И. Г. против Н. М. Р. искове с правно основание **чл. 127, ал. 2 от СК и чл. 127АСК**. Ищецът заявява, че желае упражняването на родителските права спрямо общите на страните деца – Мартин Н.ов Р., роден на 02.12.2015г. и Валерия Н.ова Р.а, родена на 23.11.2021г. Ищцата желае упражняването на родителските права по отношение на общите на страните малолетни деца да бъде предоставено на нея, на бащата да бъде определен редуциран режим на лични отношения с оглед възрастта на децата и същият да бъде осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 400 лв. месечно както занаяпред, така и за период от една година преди депозиране на исковата молба, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска. Ищцата иска и съдът с решението си да замести съгласието на бащата за пътуване в чужбина на децата и за издаване на международен паспорт.

В исковата молба се твърди, че страните са били във фактическо съжителство в два периода- от м. декември 2015г. до м. март 2016г. и от м. август 2020 г. до 05.12.2022г., по време на което се родили двете им общи деца. Връзката им била от 2012г., като в началото ищцата живеела в гр. София, а ответникът в гр. Панагюрище при родителите си. В посочените два периода опитали заедно да отглеждат децата си, но нещата между тях не потръгнали. Особено много се влошили по време на втората бременност на ищцата и след раждането на детето. Ответникът станал все по-агресивен и раздразнителен, избухвал при всеки дребен повод и я обиждал, особено когато е употребил алкохол, а това се случвало почти всеки ден. Нещата между тях ескалирали на 04.12.2022г. когато ищцата се опитала да спре ответника да си купи алкохол, за да не го вижда пиян от сутринта и той започнал да я обижда и ругае пред децата. те били изплашени и притеснени, особено синът й Мартин, който разбирал всичко и се изплашил от ситуацията. На следващата сутрин – на 05.12.2022г. обидното и агресивно поведение на ответника продължило по същия начин. Ищцата сигнализирала на тел. 112 и с помощта на полицаи го извели от жилището. От този момент няма връзка и информация за ответника. Предполага, че се е прибрал при родителите си в гр. Панагюрище. По повод извършеното от страна на ответника домашно насилие по отношение на ищцата в присъствието на двете деца е издадена заповед за незабавна защита

по гр.д. № 68827/2022г. по описа на СРС, 149 състав. По изложените съображения иска постановяване на решение, с което съдът да уреди отношенията на страните по повод упражняване на родителските права по отношение на общите с ответника деца и да издаде решение, с което да замести съгласието му за пътуване в чужбина и издаване на паспорт на децата.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът Н. М. Р. не е депозиран отговор и не взема становище по исквете. Същият не се явява в съдебно заседание, въпреки че е надлежно уведомен, не съдейства и на социалните работници за изготвяне на социален доклад, възложен от съда.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Страните са родители на малолетните деца Мартин Н.ов Р., роден на 02.12.2015г., видно от копие на удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 2517/07.12.2015г., издадено от Столична Община, район Триадница и Валерия Н.ова Р.а, родена на 23.11.2021г., видно от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане № 0660 от 01.12.2021г., издадено от Столична Община, район Надежда.

Страните не живеят заедно. Ответникът е напуснал общото жилище на 05.12.2022г. и от тогава местонахождението му е неизвестно. Съгласно писмо от ДСП Панагюрище на адреса, на който е регистриран ответникът не е открит никой. По данни на съседите ответникът живее и работи в гр. София. Същият не отговаря и на известния му телефон. При постановяване на настоящото решение по въпросите относно жилищната среда при бащата и отношението му с децата съдът ще приложи разпоредбата на чл. 161 ГПК поради неосказване на съдействие при изготвяне на социален доклад и изясняване на въпроси, относно родителския му капацитет.

В социалният доклад на ДСП-Сердика от 11.04.2023г. се отразено, че двете деца – Мартин и Валерия Р.и се отглеждат от тяхната майка – ищцата Г. Г.. Тримата обитават жилище, собственост на майката, в което има много добри хигиенно битови условия за отглеждане на двете деца. Бащата е изведен от жилището с помощна полиция на 05.12.2022г. след като извършил актове на насилие по отношение на майката в присъствието на децата. Майката споделя, че по време на съвместното съжителство бащата не е бил особено активен в полагане на грижи за двете деца. Имало е периоди, в които не е бил трудово ангажиран и не е участвал в поскриване на разходи за домакинството. Майката споделила, че бащата често употребявал алкохол, в резултат на което ставал раздразнителен и агресивен и започвало бутане, скубане и удряне от него страна в присъствие на децата. това наложило извеждането му от дома им и снабдяването ѝ с ограничителна заповед. Майката и трудово ангажирана, децата посещават учебни заведения и са в много добро физическо и психическо здраве. Роднините по бащина линия и самият баща не проявяват интерес към децата. Препоръките на социалните работници са, че в интерес на децата е да се стартира процес на възстановяване връзката с техния баща. При необходимост страните следва да посещават социална услуга, за да се справят с тази ситуация.

Съгласно постъпило писмо от НАП София от 04.04.2023г. майката работи в Столична Община и реализира доходи около 3400 лв месечно. Според данни, получени от НОИ бащата също е трудово ангажиран и получава средно месечен доход около 1000 лв.

По делото е изслушана ищцата по реда на чл. 59, ал. 6 от СК. Същата е заявила, че живее в собствено жилище в квартал Надежда заедно с децата си. За тяхното отглеждане се грижи сама. Може да разчита на помощта на майка си, кръстницата на децата и на детегледачка. Няма връзка с бащата от декември месец миналата година. Неговите роднини също не проявявали интерес към децата.

По делото са събрани и гласни доказателства. При разпита свидетелката Венера Милова приятелка на ищцата и кръстница на децата заявява, че за тях се грижи единствено и

само тяхната майка. Когато са живели заедно с ответника той е обиждал ищцата, нагрубявал я пред децата, вземал пари от портмонето ѝ, за да си купува алкохол. Повод за изгонването ѝ с помощта на полиция станал скандал, при който той за пореден път посегнал на ищцата в присъствието на децата. От тогава не се е обаждал, не е търсил децата и не е изпращал пари. Съдът кредитира напълно показанията на свидетелката Милова, защото възпроизвеждат лични възприятия и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 127, ал. 2 от СК „Ако родителите не постигнат споразумение по ал.1, спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, който се произнася относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето и издръжката му съгласно чл. 59, 142, 143 и 144. Решението може да се обжалва по общия ред.”

-

I. Относно упражняването на родителските права:

Страните по делото, родители на малолетните деца Мартин Н.ов Р., роден на 02.12.2015г. и Валерия Н.ова Р.а, родена на 23.11.2021г., които не са били в брак, са фактически разделени от 05.12.2022г. На тази дата след извършени актове на домашно насилие от страна на ответника по отношение на ищцата същият е изведен с полиция от общия им дом. След това децата живеят само с майка си, която полага основните грижи за тях. Ответникът не взема становище по иска и не се явява в съдебно заседание. Единствено майката изразява желание и готовност да се грижи за отглеждането и възпитанието на малолетните деца, същата притежава необходимия родителски капацитет, жилищно устроена е, живее в жилище, с добри хигиенно-битови условия. При направена преценка на обстоятелствата по чл. 59, ал. 4 от СК съдът намира, че родителските права следва да бъдат предоставени на майката, която е способна изцяло да задоволи базисните потребности на децата и да им осигури спокойна и сигурна среда за живот. С предоставяне на родителските права на майката, според настоящия съдебен състав ще бъдат защитени в пълен обем интересите на децата Мартин и Валерия Р.и, които ще растат в средата, към която са привикнали.

II. Относно местоживеенето на детето:

В производството по чл.127, ал.2 от СК съдът следва да определи и местоживеенето на децата. Съдът в настоящия си състав намира, че под „местоживеене” в посочената разпоредба се има предвид определяне при кое лице ще живее детето (при единият от родителите, при роднина, близък или трето лице), а не конкретен адрес на пребиваване, доколкото в нормата не употребен термина „адрес”, чието съдържание е определено от Закона за гражданската регистрация. Този извод следва и от редакцията на чл. 59, ал. 2 от СК, където за решаване на същия въпрос при развод между родителите законът сочи, че съдът решава „при кого от родителите да живеят децата”, а не „къде”. Съгласно чл. 126, ал. 1 от СК „родителите и ненавършилите пълнолетие деца живеят заедно, освен ако важни причини налагат да живеят отделно”. Не се установиха важни причини двете малолетни деца на страните да живеят отделно от своята майка, която ще упражнява родителските права, поради което местоживеенето на децата следва да се определи при нея.

III. Относно мерките за лични отношения:

Съгласно чл. 127, ал. 2, изр. I от СК съдът следва да определи мерки по упражняването на родителските отношения с родителя, на когото не е предоставено

упражняването на родителските права спрямо децата Мартин и Валерия при условията на чл. 59 от СК, изхождайки единствено от интересите на децата. Определяйки режима на лични контакти между детето и родителя, съдът следва да съобрази обективните обстоятелства, свързани с местоживеенето на родителите и на детето, неговата възраст, пол и здравословно състояние, както и с другите обстоятелства свързани със средата в която се отглежда. Преценката е служебна. В същото време съдът следва да съобрази и обстоятелството, че ответникът не съдейства на социалните работници са установяване на условията, в които живее той, като делото остана неизяснено точното му местонахождение и мястото където живее. Освен това едно от децата е на изключително ниска възраст и се нуждае от постоянни грижи от страна на своята майка. По изложените съображения на ответника следва да бъде определен режим на лични отношения с двете малолетни деца изключително редуциран и в присъствието на тяхната майка или друго определено от нея трето лице. За яснота на страните следва да бъде отбелязано, че при промяна на обстоятелствата така определения режим на лични контакти може да бъде променен.

-

IV. Относно издръжката на детето:

Съгласно чл. 127, ал. 2, изр. I от СК в настоящото производство съдът следва да определи и издръжка на детето, каквато няма доказателства да е определяна. Съгласно чл. 143, ал. 2 от СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си”, като размерът на дължимата издръжка се определя „според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи” съгласно чл. 142, ал. 1 от СК, но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата (чл. 142, ал. 2 от СК). Изискването на чл. 139 СК претендиращия издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си не се прилага спрямо ненавършили пълнолетие деца, доколкото чл. 143, ал. 2 от СК е специална норма по отношение на чл. 139 от СК и изключва неговото приложение. Освен това малолетните деца с оглед възрастта си са дефинитивно неработоспособни, поради което имат право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава (чл. 140, ал. 1, т. 2 от СК) поради липса на лица от първи ред. Нуждите на децата на страните са обичайни за дете на тяхната възраст (за храна, дрехи, обувки, за обучение, медицински грижи и т.н.), както и общите разходи за издръжката на домакинството на майката, в което то е отглеждано, се установява от самия факт на биологичното му съществуване и не е необходимо да се обосновава специално.

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК размерът на издръжката, се определя от нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Родителите са в трудоспособна възраст, не страдат от заболявания, които да ги възпрепятстват да осъществяват обичайните трудови дейности. Не се твърди наличието на данни за други алиментни задължения на някой от родителите т. е. да плаща издръжка в полза на друг свой ненавършил пълнолетие низходящ. Относно възможностите на бащата – същият има регистриран трудов договор в РБългария. Съдът приема за доказано, че ответникът няма задължения за издръжка към други лица, ненавършили пълнолетие, което се установява от справка за родствени връзки, приобщена към материалите по делото. Установи се безспорно по делото, че бащата е млад и работоспособен човек и няма пречка да работи и да реализира поне средна за страната заплата, така щото да участва адекватно в разходите на децата си. Дори и след раздяла родителите следва да обезпечат децата си така, че те да имат стандарт, какъвто конкубинът е имал преди фактическата раздяла, като децата не бива да бъдат поставени в различно положение от това, при което би било, като отглеждано от двамата си родители.

Относно размера на издръжката съдът намира, че задължение и на двамата родители е да гледат и издържат децата си, като в случаите когато гледането се осъществява изключително и само от единия родител, както е в случая, то другият родител следва да компенсира с увеличен размер на издръжката. Така, като взе предвид нуждите на детето за

физическото му съществуване и образование и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, както и с оглед възможността съдът да присъди издръжка в размер, дължим съобразно Конвенцията за правата на детето, съдът определя общ размер на месечна издръжка на всяко едно дете в размер на 500 лв., като ответникът следва да поеме по – голямата част от нея в размер на 300 лв., считано от датата на завеждане на исковата молба. Останалата част, ведно с непосредствените грижи по отглеждане и възпитание на детето следва да се поеме от майката. С оглед изложеното съдът намира, че искът е основателен посочения размер от 300 лв., а за разликата до 400 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Издръжките се дължат, видно със законната лихва за забава, арг. от чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК.

Ищцата е претендирала издръжка за период от една година на зад, считано от 24.01.2022г. до 24.01.2023г. В по-голяма част от времето страните са живели заедно – до 05.12.2022г. Въпреки това от събраните по делото доказателства се установи, че ответникът не е участвал активно във финансите на домакинството, дори се е случвало да взема пари от ищцата за лични нужди. По изложените съображения съдът намира исковата претенция с правно основание чл. 149 СК за основателна. С оглед изложеното съдът намира, че искът е основателен посочения размер от 300 лв., а за разликата до 400 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Издръжките се дължат, видно със законната лихва за забава, арг. от чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК.

Съгласно чл.242, ал.1, хип.І ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, като това се отнася и за исковите по чл.127, ал.2 от СК. Поради това съдът е длъжен да допусне, служебно предварително изпълнение на решението в частта за издръжката на детето, дори и без искане на страните.

Заедно с иска за определяне на родителската отговорност е предявен е иск за осигуряване на заместващо съгласие за пътуване на дете в чужбина от родител, който отказва да даде такова и за издаване на паспорт – чл. 127а, ал. 2 СК. Такъв иск подлежи на уважаване, ако пътуването в чужбина е в интерес на детето съгласно чл. 3, т. 3 ЗЗДет и ако това няма да прекъсне контактите му с другия родител. Съдът следва да вземе предвид и указанията, дадени в Тълкувателно решение № 1/2016 г. на ОСГК на Върховния касационен съд, като съдът може да даде разрешение за пътуване или до неограничен кръг държави за определен период от време, или за пътуване на дете до ограничен кръг държави, но за неограничен период от време, като вземе предвид интереса на другия родител да вижда детето си.

Поради пасивното поведение на ответника в настоящото производство съдът приема, че същият не оспорва твърденията в исковата молба относно иска с правно основание чл. 127А СК. По изложените съображения исковата молба е допустима и основателна.

В случая се касае за две малолетни деца на осем и две години, отглеждани изцяло от своята майка, която желае да им осигури всичко необходимо за развитието им като личности, в това число и да разшири техния кръгзор чрез пътуване в чужбина.. С оглед възрастта на детето разрешението за пътуване и за заместване на съгласието на бащата няма да увреди интереса на последния. В същото време, за да не се възпрепятства режима на лични отношения с бащата, пътуванията следва да се ограничат до 30 дни.

Поради това и доколкото се установява интерес на децата от пътуване както с цел почивка, така и за участие в международни програми и проекти, искането следва да се уважи, като не се допуска пътуване на детето в дните за контакт с баща му и се въведат разумни ограничения за пътуванията – тридесет последователни дни. По делото се установи, че бащата – ответникът Н. Р. трайно не оказва съдействие на майката при отглеждането на децата, като по делото има данни, че същият е прибягвал и до насилие по отношение и на тримата, което говори за обтегнатите отношения между двете страни. Тава налага крайният срок на заместващото съгласие за пътуване и издаване на задграничен паспорт да бъде до навършване пълнолетие на двете деца. Доколкото в исковата молба се иска разрешение за пътуване в близки до България и европейски държави, то пътуване следва да се разреши до

държавите от Европейския съюз, Република Сърбия, Северна Македония и Република Турция за период до 30 дена на пътуване до навършване на пълнолетие на децата Мартин и Валерия Р.и.

По разноските: При този изход на спора бащата следва да бъде осъден да заплати в полза на СРС сумата в размер 1152 лева - държавна такса върху определения размер на издръжка на двете деца (чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал. 1, т.6 и т. 7 от ГПК).

По изложените мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ, на основание чл. 127, ал. 2 от СК, упражняването на родителските права по отношение на децата **МАРТИН Н.ОВ Р., ЕГН ******* и **ВАЛЕРИЯ Н.ОВА Р.А, ЕГН *******, на тяхната майка **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46, с **изключение** на правата, които по закон се упражняват заедно.

МЕСТОЖИВЕЕНЕТО на децата **МАРТИН Н.ОВ Р., ЕГН ******* и **ВАЛЕРИЯ Н.ОВА Р.А, ЕГН *******, да бъде при тяхната майка **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ на децата **МАРТИН Н.ОВ Р., ЕГН ******* и **ВАЛЕРИЯ Н.ОВА Р.А, ЕГН *******, с техния баща **Н. М. Р., ЕГН *******, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26 по следния начин: бащата има право да вижда децата всяка събота от 10.00ч. до 12.00 ч. в присъствието на майката или на определено от нея трето лице.

ОСЪЖДА на основание чл. 143 СК във връзка с чл. 127, ал. 1 ГПК **Н. М. Р., ЕГН *******, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26, да **заплаща** на сина си **МАРТИН Н.ОВ Р., ЕГН *******, чрез неговата майка и законен представител **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46, месечна издръжка в размер на **300 (триста лева) лева**, считано от 24.01.2023г. / датата на депозиране на исковата молба/ до настъпване на причина за изменение или прекратяване на издръжката, на основание чл. 143, ал.2 от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК, като отхвърля исковата претенция за разликата до 400 лв. като неоснователна.

ОСЪЖДА **Н. М. Р., ЕГН *******, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26, да **заплаща** на сина си **МАРТИН Н.ОВ Р., ЕГН *******, чрез неговата майка и законен представител **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46, месечна издръжка в размер на **300 (триста лева) лева** за минало време, а именно за периода от 24.01.2022г. до 23.01.2023г. ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 149 СК вр. с чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК като отхвърля исковата претенция за разликата до 400 лв. като неоснователна.

ОСЪЖДА на основание чл. 143 СК във връзка с чл. 127, ал. 1 ГПК **Н. М. Р., ЕГН *******, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26, да **заплаща** на дъщеря си **ВАЛЕРИЯ Н.ОВА Р.А, ЕГН *******, чрез нейната майка и законен представител **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46, месечна издръжка в размер на **300 (триста лева) лева**, считано от 24.01.2023г. / датата на депозиране на исковата молба/ до настъпване на причина за изменение или прекратяване на издръжката, на основание чл. 143, ал.2 от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК,

като отхвърля исковата претенция за разликата до 400 лв. като неоснователна.

ОСЪЖДА Н. М. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26, да **заплаща** на дъщеря си **ВАЛЕРИЯ Н.ОВА Р.А, ЕГН *******, чрез нейната майка и законен представител **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46, месечна издръжка в размер на **300 (триста лева) лева** за минало време, а именно за периода от 24.01.2022г. до 23.01.2023г. ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 149 СК вр. с чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК като отхвърля исковата претенция за разликата до 400 лв. като неоснователна.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК

ЗАМЕСТВА на основание чл. 127а, ал. 2 СК съгласието на **Н. М. Р., ЕГН *******, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26 **ЗА ДОПУСКАНЕ** на малолетния **МАРТИН Н.ОВ Р., ЕГН *******, да **НАПУСКА ГРАНИЦИТЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ** и **ДА ПЪТУВА** извън територията на Република България, неограничено до навършване на осемнадесетгодишна възраст на детето, в страните членки на Европейския съюз, както и в страни извън Европейски съюз придружаван от своята майка **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46 или от трето лице със съгласието на майката, с продължителност на пътуванията **до 30 дена**, като пътуванията **не могат да се осъществяват в предвидените за личен контакт на детето с бащата дни** според действащото съдебно решение или определение за родителските права, както и за **ИЗДАВАНЕ НА МЕЖДУНАРОДЕН ПАСПОРТ** на детето и получаването му от майката.

ЗАМЕСТВА на основание чл. 127а, ал. 2 СК съгласието на **Н. М. Р., ЕГН *******, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26 **ЗА ДОПУСКАНЕ** на малолетната **ВАЛЕРИЯ Н.ОВА Р.А, ЕГН *******, да **НАПУСКА ГРАНИЦИТЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ** и **ДА ПЪТУВА** извън територията на Република България, неограничено до навършване на осемнадесетгодишна възраст на детето, в страните членки на Европейския съюз, както и в страни извън Европейски съюз придружавана от своята майка **Г. И. Г., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 133, вх. Б, ет. 8, ап. 46 или от трето лице със съгласието на майката, с продължителност на пътуванията **до 30 дена**, като пътуванията **не могат да се осъществяват в предвидените за личен контакт на детето с бащата дни** според действащото съдебно решение или определение за родителските права, както и за **ИЗДАВАНЕ НА МЕЖДУНАРОДЕН ПАСПОРТ** на детето и получаването му от майката.

ДОПУСКА на основание чл. 127, ал. 4 ГПК **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** на решението в частта, в която са уважени исквете с правно основание чл. 127аСК.

ОСЪЖДА Н. М. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. Панагюрище, ул. „Оборище“ № 26, да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата в размер на 1152 лв. - държавна такса по делото върху определения размер на издръжката на двете деца.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____